

og at Udvalget — altsaa ogsaa det ærede Medlem for Æbeltoft — „saa erkender, at vi ikke i en nær Fremtid ville være med til at støtte Krav om, at f. Eks. Talg eller andre Landbrugsprodukter ogsaa skulle medtages, fordi man maa indrømme, at der skal være en Grænse for, hvad man kan medtage ved Iltog af almindelig Godstrafik . . . . Jeg vil derfor indtrængende henstille til den højtærede Minister, at vi faa Flommer medtaget, og at vi dermed sætte Punktum.“ Det var den ærede Ordførers Udtalelse i Fjor paa hele Finansudvalgets Vegne, og saa kommer man virkelig nu her igen et Aar efter og lader, som om det var ingen Ting og vil paa ny have en Vare taget med under den gunstigste Forsendelsesmaade. Det maa jeg modsætte mig, og jeg maa meget indtrængende henstille til de Herrer ikke at følge det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) med Hensyn til denne Indstilling.

Jeg kommer derefter til Andragende Nr. 81 fra Beboere i Omegnen af Volk Mølle Billetsalgssted om, at dette maa blive udvidet til Holdeplads. Jeg skal derom sige, at naar jeg kan modtage dette Andragende heivist til nærmere Undersøgelse og Overvejelse, saa har jeg ganske vist paa Forhaand ikke megen Tro til, at denne min Undersøgelse og Overvejelse vil ende med, at jeg kan tiltræde Beboernes Ønske, thi der er en Ejendommelighed ved dette Billetsalgssteds Beliggenhed, ikke blot, at der kun er 7 Kilometer til Strømmen og 4 Kilometer til Uggelhuse — thi det er endda ikke saa ringe en Afstand —, men det ligger lige op ad Randers Fjord og har derfor ikke Spor af Opland Nord for sig, men kun imod Syd. Det er jo en saa ejendommelig Beliggenhed, at man ikke paa Forhaand kan tro, at der kan fremkomme den Godstrafik, som alene er det, der gør Forskellen paa et Billetsalgssted og en Holdeplads. Men naar jeg alligevel kan modtage Henvisningen, er det, fordi jeg ønsker selv at komme til en nærmere Undersøgelse af, hvilke Betingelser vi skulle opstille for at gaa over fra et Billetsalgssted til en Holdeplads. Det er saa kedsommeligt med disse evigt tilbagevendende Forhandlinger om disse Spørgsmaal, at det var meget behageligt at finde en bestemt Maalestok at gaa efter. Med Hensyn til Persontrafikken har man i 1896 opstillet en Maalestok, som det ærede Medlem for Hornslet (K. Kristiansen) før hentydede til — jeg synes i øvrigt ikke, det var den rette Maalestok,

men det er nu det samme — man opstillede i alt Fald virkelig i 1896 en saadan Maalestok, nemlig den, at der skulde være 20,000 rejsende ved det paa-gældende Billetsalgssted aarlig. Det skulde have fæstnet sig, saaledes at man kunde stole paa, at det var denne Trafik, man kunde vente vilde holde sig. Men jeg vil erkende, at den Maalestok er ikke ret meget værd længere; den var det knap nok den Gang, fordi det ikke er Person-, men Godstrafikken, som danner Forskellen mellem Billetsalgssted og Holdeplads; men den er det i alt Fald mindre nu, da vi siden den Tid have faaet indført Zoneprincippet, hvorefter man ikke sælger Billetter til en bestemt Station, men — det kan man se paa Bagsiden af sin Billet — til en hel Række Stationer, især naar det er paa længere Afstande, og hvis man saa vil regne denne Billet til gode for alle Stationerne, saa kunne de alle faa et meget stort Tal paa deres Kreditside, men det er ikke Meningen. Den Maalestok, man hidtil har brugt, har altsaa ikke været fuldkommen og er det end mindre nu. Det vilde være heldigt, om det var muligt at finde en eller anden bestemt Regel med Hensyn til Godstrafikken. Det vil naturligvis ikke være nemt, thi der er Tale om at skønne over en Godstrafik, som endnu ikke er begyndt. Men jeg vil gerne være med til at undersøge, om man kan finde bestemte Holdepunkter, end man hidtil har haft.

Med Hensyn til Andragendet under Nr. 92 om Engesvangs Station, saa er Forholdet sikkert nok dette, som det er fremhævet af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Jensen-Knudstrup), at der var mere Trang til at have en Station ved Engesvang end ved Moselund, men nu er man en Gang kommen til at lægge den ved Moselund, og det vilde koste saa mange Penge at flytte den, at selv den ærede Ordfører udtalte, at det maatte man være betænkelig ved. Der er kun 2,000 Alen fra Moselund til Engesvang, og at have Station begge Steder vil sikkert ingen forlange. Der er allerede gjort ved Engesvang, hvad der kan gøres uden at flytte Stationen og uden at anlægge Holdeplads. Der er et Sidespor, og den paagældende Betjent har Tilhold om at modtage og besørge Fragtbreve mellem Engesvang og Moselund Station, saa der er gjort, hvad der under de nuværende Forhold kan gøres for at raade Bod paa den Fejl, der muligvis er begaaet. Men der er et Mo-